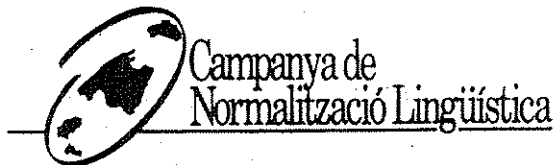

LÍNIA DIRECTA

amb la Campanya de Normalització Lingüística

IV

Palma
1993

Línea Directa

© Aina Moll

Producció: Campanya de Normalització Lingüística de les Illes Balears

Fotocomposició: Jorvich, s.l.

Impressió: Jorvich, s.l.

Dipòsit Legal: PM-1.364/1991

de primera persona del plural del present per -nt (pronunciant -ent amb e tancada, com la de **convent**):

Exemples: **cantam / cantant, anam / anant; bevem / bevent, volem / volent, coneixem / coneixent, prenem / prenent; cloem / cloent, emetem / emetent; tenim / tenint, venim / venint, sortim / sortint, servim / servint, escrivim / escrivint; etc.**

Per no equivocar-vos, només heu de tenir en compte aquestes excepcions:

- 1) Pel fet que les regles d'ús de la dièresi es donen amb el màxim d'economia, els verbs que duen dièresi a la primera persona del plural del present, no en duen al gerundi:

conduïm / conduint, produïm / produint

(la raó és que en el present s'ha de marcar que la vocal accentuada és la **i** i no la **u** (que ho és en el cas de **duim**), i en el gerundi no és necessari, perquè l'accent va sempre damunt la vocal de la terminació).

- 2) Els verbs que, com **dur**, en mallorquí tenen l'accent de la 1ª persona del plural del present damunt la vocal del radical i no damunt la de la terminació, a la major part del territori català acaben en **-em: duem, diem, caiem, seiem, fem**, etc., en lloc dels nostres **duim, deim, queim, seim, feim**, etc. I el gerundi el feim tots damunt aqueixes formes més generals:

duent, dient, caient, seient, fent, etc.

Finalment, hem de tenir en compte que de vegades (per influència del castellà, en molts de casos) "ens equivocam de verb": el gerundi del verb **atendre** (i no "atenir") és **atenent** (damunt el present **atenem**), el d'**abstenir-se** (i no "abstendre's"), **abstenint-se**, el d'**emetre** (i no "emitir"), **emetent**, el de **concloure** (i no "concluir"), **concloent**; etc. - A. M. (30/11/92).

El gerundi dels verbs

Molt sovint rebem consultes sobre la forma de gerundi d'un verb: *¿Què és millor: "venint" o "venguent", "atenent" o "atenint"? "Coneguent", està ben dit? I "beguent"?*

Vos donaré una norma molt poc científica però molt pràctica per resoldre aquests casos: **la forma de gerundi s'obté canviant la -m de la terminació**